

Abstrakt

Problematika aktuálního větného členění (funkční větné perspektivy) rozděluje každou výpověď na téma (složku kontextově zapojenou, známou již z předešlého kontextu či situace) a réma (složku kontextově nezapojenou, která je ve výpovědi nová). Vymezuje se tak proti formální syntaxi, která řeší pouze skladebné vztahy mezi jednotlivými větnými členy, a zaměřuje se na informační strukturu věty. Cílem této práce bylo zaměřit se na akustický parametr amplitudy řečového signálu pro každou z těchto složek zvlášť a zjistit, zda některá z nich nevykazuje se statistickou významností vyšší nebo nižší hodnoty než ta druhá. S přihlédnutím k tomu, že v toku mluvené řeči mluvčí užívají různé prostředky k vytvoření prominence (zdůraznění určitých slov či slabik), které ovlivňují akustické parametry (frekvenci, trvání i právě amplitudu), vyvstala domněnka, že by kontextově nezapojená (tedy nová) informace mohla vykazovat vyšší hodnoty amplitudy než složka kontextově zapojená z důvodu potřeby jejího zdůraznění. Zároveň v průběhu každé výpovědi hodnoty amplitudy postupně klesají a nové informace bývají v nepříznakovém slovosledu na jejím konci. Na korpusu 100 nahrávek od deseti mluvčích byly zvoleny tři způsoby měření: jeden z nich (průměrná amplituda) potvrdil převahu složky tematické, druhý (amplituda slova násobena jeho trváním) potvrdil převahu složky rematické a třetí (amplituda mluvního taktu násobena jeho trváním) nepotvrdil jakýkoli statisticky významný rozdíl. Dále bylo zjištěno, že čím kratší složky byly zkoumány, tím zřetelněji se stanovené hypotézy potvrdily.